

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 30/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, вршилац функције председника суда Драгомир Милојевић, у предмету предлагача АА из ..., ул. бр., ББ из ..., ул. ... бр. ..., ВВ из ..., ул. бр., ГГ из ..., ул. бр. ..., ДД из ..., ул. ... бр., ЋЋ из ..., ул. ... бр. ..., ЕЕ из ..., ул. ... бр. ..., ЖЖ из ... ул. ... бр. ..., ЗЗ из ..., ул. ... бр. ..., ИИ из ..., ул. ... бр. ..., ЈЈ из ..., ул. ... бр. ... и КК из ..., ул. ... бр. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 5/2020 од 24.02.2020. године, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 08.07.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 5/2020 од 24.02.2020. године.

Образложење

Предлагачи су дана 02.03.2020. године поднели Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 5/2020 од 24.02.2020. године, којим је одбијен њихов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 8 У 4194/2019, као неоснован.

Против овог решења предлагачи су изјавили жалбу из свих законских разлога. У жалби су навели да судија Управног суда није имао у виду да неки управни поступци (као напр. за кп. .../..., .../..., .../..., .../..., ... и ...) трају преко 15 година, да тужиоци у управном спору, као ранији власници, траже упис (враћање) права власништва које им је на спорним катастарским парцелама одузето у поступку експропријације, а да ГО Гроцка „намерно ради куповине времена“ врши опструкцију, те да им је повређено право на имовину. Предложили су да Врховни касациони суд усвоји жалбу предлагача и утврди повреду права на суђење у разумном року у предмету Управног суда 8 У 4194/2019.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82... „Службени гласник РС“ бр. 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 387. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда 8 У 4194/2019 и Р4 у 5/2020 утврђено је да су АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ... (овде предлагачи) дана 18.03.2019. године поднели Управном суду тужбу против Републичког геодетског завода, ради поништаја решења од 31.01.2019. године, којим је поништено решење Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Гроцка од 25.09.2017. године и одређено да се предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Наведеним решењем од 25.09.2017. године (које је донето у поновљеном поступку, након што је решењем туженог бр. .../... поништено решење Службе за катастар непокретности Гроцка, бр. .../... од 29.03.2016. године) одбијен је, као неоснован, захтев „Вемус транспорт и ремонт“ доо из ... (заинтересованог лица у овом предмету) за конверзију без накнаде права коришћења на катастарским парцелама КО ..., појединачно означеним у диспозитиву, уписаним у лист непокретности ... Република Србија, право коришћења „Вемус транспорт и ремонт“ доо из ... са 32/100 идеалних делова, „Сава транспорт“ ад из ... са 18/100 идеалних делова, „Транспоирт Вождовац“ ад из ... са 32/100 идеалних делова и „Транспорт Земун“ ад из ... са 18/100 идеалних делова у право својине. Поступајући по захтеву Управног суда 8 У 4194/2019 од 21.03.2019. године тужени је доставио одговор на тужбу и списе предмета дана 13.09.2019. године, а заинтересовано лице је, поступајући по захтеву Управног суда од 05.08.2019. године, преко пуномоћника, доставило одговор на тужбу дана 25.09.2019. године.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда 8 У 4194/2019. Наиме, управни спор је у наведеном предмету отпочео подношењем тужбе Управном суду 18.03.2019. године, суд је већ 21.03.2019. године доставио тужбу на одговор туженом органу и затражио списе предмета, а 05.08.2019. године омогућио заинтересованом лицу да учествује у управном спору тако што га је позвао да достави одговор на тужбу, што је он и учинио дана 25.09.2019. године. Предлагачи су 08.01.2020. године поднели приговор ради убрзавања поступка, наводећи да им је повређено право на суђење у разумном року. У том тренутку управни спор је трајао нешто више од девет месеци и за то време

објективно није могао бити окончан, јер је суд предузимао радње у претходном поступку, како би обезбедио предуслове за одлучивање о тужби. Поред тога, ради се о вишестраначком предмету, који је сложене природе због обимне доказне грађе и у коме је неопходно одржавање усмене јавне расправе. Предмет ове управне ствари по закону није хитан и не захтева приоритетно поступање суда.

Врховни касациони суд истиче да је у својој пракси Европски суд за људска права изразио став према коме само она одлагања за која се држава може сматрати одговорном могу оправдати налаз да је прекорачен разумни рок (став 61. Пресуде од 13.11.2003. године донете у предмету *Napijalo protiv Hrvatske*, број представке 66485/01). Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду жалбене наводе којима се указује на то да неки управни поступци трају преко 15 година. Према правном ставу Врховног касационог суда, ефикасно поступање суда у управном спору не искључује оцену временског аспекта управног поступка који представља интегрални део одлучивања о управној ствари, Међутим, овај суд указује и на то да се Законом о заштити права на суђење у разумном року, пре свега, остварује заштита права странака на суђење у разумном року у судском поступку. Приговор ради убрзавања поступка, као једно од средстава којима се штити право на суђење у разумном року, има првенствено превентивно дејство јер служи убрзању поступка, а затим и компензаторно дејство. Међутим, предлагачи ни у приговору, нити у жалби нису захтевали предузимање процесних радњи којима би био делотворно убрзан поступак у управном спору, већ су тражили само утврђење повреде права на суђење у разумном року, чиме се остварују предуслови за компензаторно дејство приговора и жалбе, а што није њихов једини и основни циљ.

С обзиром да је Управни суд, и пре подношења приговора ради убрзања поступка у предмету тог суда 8 У 4194/2019, био активан налагањем туженом да достави одговор на тужбу, прибављањем списка предмета, као и захтевом заинтересованом лицу да достави одговор на тужбу, те да је од подношења тужбе до подношења приговора протекао период од непуних десет месеци, за сада нема основа за утврђење повреде права на суђење у разумном року.

Са изложеног, применом одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у изреци.

**В.ф. председника суда
Драгомир Милојевић, с.р.**

**ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења није дозвољена жалба.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић